

PRZYMOWIĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (3), się (2).

o *pochylone*.

inf przymówić się (3). ◇ *fut* [1 sg przymówię się.] ◇ 3 sg przymówi się (1). ◇ *con* 1 sg *m* przymówiłbym się (1). ◇ [3 pl *m pers* by się przymówili.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów – błędnie: *przymówić*) *i XVIII w. s.v. przymówić.*

1. Dodać swoją wypowiedź do rozmowy lub innych wypowiedzi (3) : (nagł) Polánowski. (-) [...] Naydzyełz Itátek y rozum/ naydzyełz obyczáie/ Y przymowi fie cudnie/ gdzie trzeba s íprzełáie. *RejZwierz* 68v.

przymówić się do czego (1): Byś W.M. pŕy mnie to Ie⁸⁰M. pŕelozzyll/ pŕymówillbym fie i ia do tego/ zzeby Ie⁸⁰ M. tym to vccynill ochotniei. *JanNKar* D4; [że y do tych iuż inŕzych przez Dźieiopíŕa przypomnionych przykładów íę przymowie/ y inŕze ofobne ktemu przytoczę. *BronApokr* 203].

przymówić się ku czemu, [ku komu] (1): Nuż záíę ázálz to nie roŕkoŕz wiedzieć przyrodzenie káždego źwirzátka/ [...] s czego fie może y gołpodarŕtwa wiele náuczyc/ [...] y miedzy ludzi przyŕzedłzy nie ŕiedzieć iáko dármobith/ gdzie fie wđy będzie vmiał y ku temu y ku owemu przymowić. *RejZwierz* 112v; [Pisanie niektórych panów do króla około odjachania królowej J. Mci i do postronnych panów. Aby zdanie swe panowie przy poŕlech K.J.Mci powiedzieli. Żeby się teŕ oni ku K.I.Mci panu swemu przymówili. *Diar* 1566 10].

2. Zwrócić się z prośbą (2) :

przymówić się komu (1): Książę to zácne/ iáko záwłze twarzą weŕołą rzecz/ Zebym íę ia tego [proŕić jałmuŕny na rzecz potrzebujących] namniey niewłtydźil/ y owłzem byłoby lepiej/ bo ia więceybym vproŕić mogł/ gđjż bym íę káždemu przymowić chciál y vmiał. *WysKaz* 41.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Ktory [list] proŕę racz wm KIM dostatecznie przeczytac, więc się yzłaski swey przymowic iakoby nie był odrzucon agratia Principis *ActReg* 109.

Synonim: 2. *poprosić*.

Formacje współrdzenne cf *MOWIĆ*.